

MERIJN is een variant van **MARINUS**

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Deze naam is een bijvoeglijk naamwoord bij het Latijnse woord 'mare' = 'zee'; betekenis dus zoiets als 'zee-man'; 'bij de zee behorend' enz.

*

Merinus van Schotland osb.bas; monnik; † **5e eeuw**.

Feest 6 januari & 6 februari.

Van deze Merinus (of Merin) is alleen maar bekend, dat hij leerling was van Dunawd van Bangor, en dat hij patroonheilige is van verschillende kerken in Wales en andere delen van Groot-Brittannië.

In Bretagne bestaat er in het diocees Saint-Brieuc (vroeger diocees Tréguier) een parochie 'Lan-Merin'. Men is er niet zeker over welke Merin(us) het gaat, maar waarcshijnlijk is het de hier genoemde.

*

Merinus (ook **Meadhram**, **Merryn**, **Mirren** of **Vilin**) **van Paisley** (ook **van Paslet**), Schotland; monnik; † (eind 6e eeuw of) **ca 620**.

Feest 15 september.

In Schotland leeft men in de veronderstelling, dat hij behoorde tot de groep van Gaidhealic missionarissen die hun opleiding kregen van de heilige Comgall (of Congall) van het Ierse klooster Bangor of (Benchor). Voor het overige weet men nauwelijks iets van hem af. Sommige annalen suggereren, dat hij samen met de koning Constantijn de kerstening van Schotland ter hand zou hebben genomen. Later hebben monniken die een heiligenleven van hem moesten reconstrueren, hem een koninklijke afkomst toegedicht.

Hij heeft in onze dagen bekendheid door het feit, dat er een voetbalclub naar hem is genoemd: St.Mirren.

*

Marinus van San Marino, Rimini, Italië; diaken & kluizenaar met **Leo van Rimini**; † **ca 360**; **feest 4 september**.

Marinus was afkomstig van één van de eilandjes voor de Dalmatische kust en moet rond 285 geboren zijn. Van zijn ouders had hij een christelijke opvoeding ontvangen. Zijn beroep was steenhouwer. Op het bericht dat de stad Rimini herbouwd zou worden, toog hij daarheen in de hoop werk te vinden. Hij ging samen met zijn collega Leo; ook deze zou later als heilige vereerd worden.

Bij het werk in Rimini ontmoette hij talrijke dwangarbeiders, die weliswaar een hoge afkomst hadden, maar door de Romeinse overheden omwille van hun geloof in Christus tot deze straf veroordeeld waren. Daarop probeerden Marinus en Leo hun ongelukkige geloofsgenoten zoveel mogelijk te troosten en hun bestaan te verlichten. De plaatselijke bisschop Gaudentius wijdde Leo tot priester, waarop deze verder trok naar Montefeltro. Op grond van zijn edelmoedige houding in de afgelopen jaren werd Marinus door de bisschop tot diaken gewijd. In die waardigheid kon hij vele bekeerlingen door het doopsel opnemen in de gemeenschap van de gelovigen.

Eenmaal oud geworden trok hij zich terug in de bossen rond Rimini op de Monte Titano.

Daar leidde hij tot aan zijn dood het leven van een kluizenaar. Op die plaats verrees later een stadje dat naar hem is genoemd: San Marino. Tot op de huidige dag is het een onafhankelijke staat.

De legendarische levensbeschrijving van beide heiligen dateert uit de 9de of 10de eeuw. Hij is patroon van stad en republiek San Marino.